

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 557/2023
06.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милана Босике, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 77/21 од 26.01.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 47/23 од 06.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Босике, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 77/21 од 26.01.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 47/23 од 06.04.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 77/21 од 26.01.2023. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 47/23 од 06.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Босика, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да овај суд усвоји захтев, побијане пресуде укине или преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијана правноснажна пресуда заснована на незаконитом доказу – анализи (незаконито названој вештачење) предмета, односно телефона у којима се налазе спорне фотографије оштећене, у време наводног извршења кривичног дела, с обзиром на то да је иста, супротно одредбама Закона о судским вештацима, обављена од стране неовлашћеног и нестручног лица – полицијског службеника ББ, који није уписан у регистар сталних судских вештака и нема завршен Електротехнички, ФОН или други сродан факултет, нити је полицијска станица у Горњем Милановцу уписана у регистар правних лица која могу вршити вештачења. Поред тога, према ставу одбране, начин прибављања доказа – спорних слика је незаконит, јер оштећена и сама наводи да је наведене фотографије пребацивала из једног телефона у други, а саме телефоне предала на вештачење годину дана након наводног извршења дела, тако да све наведено указује да означени доказ није могао бити коришћен у кривичном поступку у смислу члана 84. ЗКП и да је исти требало издвојити из списка предмета, на основу члана 407. ЗКП, што у конкретном случају није учињено.

Врховни суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву, одбрана окривљеног истицала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и, с тим у вези, у образложењу пресуде, на страни 4. став 2. дао довољне и јасне разлоге да налаз и мишљење ПУ Чачак, ОКП – Одсек за оперативну форензику од 17.10.2021. године, не представља незаконит доказ (прихватајући разлоге суда изнете на страни 12. став 2. првостепене пресуде), које Врховни суд прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

При томе, имајући у виду да је одредбом члана 114. став 4. ЗКП, прописано да ће се, ако за одређену врсту вештачења постоји стручна установа или се вештачење може обавити у оквиру државног органа, таква вештачења, нарочито ако су сложенија, по правилу, поверити таквој установи или органу, који ће потом одредити једног или више стручњака за давање налаза и мишљења, Врховни суд налази да је предметно вештачење ПУ Чачак, Одсека за оперативну форензику у складу са том одредбом и обављено.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да је у конкретном случају повређена одредба члана 112. став 28. КЗ, која недвосмислено дефинише да мора постојати заједничко домаћинство да би брат и сестра могли бити обухваћени кривичним делом из члана 194. КЗ. У вези са тим, бранилац у захтеву цитира исказ оштећене дат пред јавним тужиоцем из ког исказа, према ставу одбране, произлази да окривљени и оштећена живе у два потпуно одвојена домаћинства, односно да нема заједничког домаћинства, те да следствено томе нема ни пасивне легитимације оштећене у смислу овог кривичног дела.

Врховни суд налази да бранилац окривљеног, иако се формално позива на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, изнетим наводима захтева, цени изведене доказе и износи своје чињеничне закључке везано за живот окривљеног и оштећене у заједничком домаћинству, који закључци су другачији од утврђених у правноснажним пресудама, чиме оспорава оцену доказа од стране суда и таквом оценом чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени и његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Босике, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић